

MINISTERSTWO
ROZWOJU REGIONALNEGO

Warszawa, 14 października 2011 r.

Podsekretarz Stanu
Marceli Niezgoda

DKR-IX-82613-47-PIM/11

N.K. 131548/M

Pan
Andrzej Parafianowicz
Podsekretarz Stanu
Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej
Ministerstwo Finansów

W związku z pismem Marszałka Województwa Pomorskiego z dnia 5 września br. (znak: DPR-Z.0911-08/10) w sprawie przeprowadzonych przez Urząd Kontroli Skarbowej w Gdańsku czynności audytowych i stwierdzonych uchybień w zakresie procedur środowiskowych w ramach projektów współfinansowanych ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego (RPO WP), uprzejmie informuję, co następuje.

Zgodnie z przekazanymi przez Instytucję Zarządzającą RPO WP informacjami, jednym z głównych zarzutów sformułowanych w stosunku do kontrolowanych projektów była kwestia „dzielenia przedsięwzięć” oraz „oddziaływań skumulowanych”. Należy zaznaczyć, iż rekomendacje dotyczące unikania dzielenia przedsięwzięć zostały zawarte w *Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych* z dnia 3 czerwca 2008 r. oraz 5 maja 2009 r., w kontekście powiązania technologicznego. O powyższej kwestii wspomina się także w art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (dalej: *ustawa OOS*). Rozważając powyższe zapisy pod kątem procedur prowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, konieczne wydaje się doprecyzowanie pojęcia *przedsięwzięcie*¹ w świetle zapisów *ustawy OOS*. W opinii MRR przedsięwzięcie to również zamierzenie inwestycyjne mogące składać się z kilku zadań czy etapów niezależnych od siebie, których efektem będzie powstanie jednej spójnej infrastruktury. Zatem wnioskodawca powinien przeprowadzić jedno postępowanie dla zadań powiązanych technologicznie – jeżeli takie powiązanie faktycznie występuje, natomiast w przypadku projektów technologicznych, na które składają się odmienne pod względem technologii przedsięwzięcia, a łączyć może je np. powiązanie funkcjonalne, przeprowadzenie jednego postępowania OOS może być wymagane tylko w określonych przypadkach.

Mając na uwadze powyższe, podczas czynności kontrolnych w zakresie zgodności z przepisami środowiskowymi koniecznym wydaje się poświęcenie uwagi na zbadanie kiedy przedsięwzięcie może być dzielone (na jakich warunkach), a w jakim przypadku jest to niedopuszczalne. Należy bowiem podkreślić, że wnioski o dofinansowanie składane przez niektórych wnioskodawców złożone są z kilku przedsięwzięć nie związanych ze sobą technologicznie (gdzie etapowaniu podlegają poszczególne odcinki), ale realizujących ściśle określony ostateczny cel inwestycji. Tak postrzegając projekt

¹ zgodnie z art. 3 pkt 13 *ustawy OOS* przez przedsięwzięcie rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalni.

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Ministerstwo
Rozwoju Regionalnego
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

tel. (22) 461 39 03
fax (22) 461 36 18
www.mrr.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.pl

UNIA
EUROPEJSKA

zasadnym wydaje się przyjęcie stanowiska, że może być on podzielony na poszczególne elementy/ etapy, dla których prawidłowo przeprowadzone odrębne postępowania OOS nie stanowią naruszeń. Podsumowując należy stwierdzić, że nie jest możliwe stworzenie jednej uniwersalnej definicji powiązania technologicznego, na podstawie której możliwa byłaby jednoznaczna ocena czy konkretny projekt mógł zostać podzielony. Do każdego projektu należy zatem stosować indywidualne podejście, zależne od jego charakteru i przyjętej technologii. Jednocześnie należy pamiętać, że z niedozwolonym dzieleniem przedsięwzięcia w rozumieniu przepisów unijnych mamy do czynienia wówczas, gdyby taki podział prowadził do ominięcia wymogów dyrektywy OOS (zejście poniżej określonych progów celem uniknięcia procedury OOS). W przeciwnym przypadku nie można twierdzić, że cele dyrektywy zostały naruszone.

Przyjmując, iż zasadniczym zarzutem jest kwestia „dzielenia inwestycji” i uzyskanie odrębnej dokumentacji dla poszczególnych zadań inwestycyjnych, pod uwagę należy również wziąć zakres przedmiotowy oraz ramy czasowe przygotowania i wykonania poszczególnych inwestycji. Wobec powyższego przed sformułowaniem ostatecznych wniosków pokontrolnych, w celu wyjaśnienia powyższych wątpliwości, zasadnym wydaje się uzyskanie przez organy kontrolujące dodatkowych wyjaśnień dotyczących okoliczności warunkujących złożenie odrębnych wniosków o wydanie decyzji środowiskowych dla danego przedsięwzięcia.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że posiadanie przez MRR ogólnej wiedzy, co do kwestionowanych przez UKS zagadnień z zakresu postępowania OOS, sprawia trudności w ocenie skali problemu oraz identyfikacji źródła stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże należy podkreślić, że MRR już wcześniej uczestniczył w rozpatrywaniu podobnych przypadków zaistniałych w innych województwach i po dokonaniu analizy zgromadzonej dokumentacji/ wyjaśnień przedstawionych przez IZ RPO oraz UKS, zakwestionowane w trakcie audytu operacji uchybienia w zakresie procedur środowiskowych zostały uznane za nieznaczące, i nie miały wpływu na opinię o funkcjonowaniu systemu zarządzania i kontroli.

W odniesieniu do oddziaływań skumulowanych, należy podkreślić, że ich ocena występowania powinna się odbywać indywidualnie w odniesieniu do określonych stanów faktycznych. W opinii MRR należy pamiętać o ocenie całościowego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, tzn. ocena oddziaływań skumulowanych powinna dotyczyć zsumowania wpływów powodowanych przez planowane do realizacji działania w ramach projektu. Jeżeli w żadnej z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych dla któregośkolwiek z odcinków przedsięwzięcia lub raporcie OOS nie odniesiono się do kwestii oceny oddziaływań skumulowanych całości inwestycji, należałoby uzyskać za pośrednictwem beneficjenta stosowne wyjaśnienia od organów środowiskowych.

Ponadto przypominam, że wynikiem warsztatów dotyczących kontroli dokumentacji środowiskowej przygotowanej dla projektów dofinansowanych ze środków europejskich, które odbyły się 15 października 2010 r. z udziałem przedstawicieli MRR, MF i UKS, było doprecyzowanie treści list sprawdzających ww. dokumentację w wersjach przeznaczonych dla Instytucji Zarządzających, Pośredniczących, Wdrażających oraz Instytucji Audytowej (IA). Stosownie do podjętych ustaleń i deklaracji ze strony IA, zmodyfikowany dokument miał być stosowany przez pracowników IA w trakcie audytów operacji, celem jednolitego podejścia do kontrolowanych projektów oraz uniknięcia odmiennych interpretacji w zakresie aspektów środowiskowych.

Jednocześnie pragnę zapewnić, że MRR mając na uwadze złożoność tematyki ocen oddziaływania na środowisko, w przypadku pojawienia się problemów wymagających uszczegółowienia, wyraża gotowość do spotkania celem ich rozwiązania. Wyrażam również nadzieję, że przedstawione wyjaśnienia i podjęte wspólne przez MRR i IA działania znajdą odzwierciedlenie w trakcie podejmowanych czynności kontrolnych, co zapewni sprawne wdrażanie projektów współfinansowanych ze środków UE oraz nie będzie powodowało konsekwencji dla RPO.

FODSEKRETARZ STANU

Marceł Niezgoda

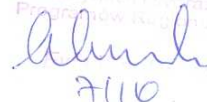
Do wiadomości:

Pan Mieczysław Struk – Marszałek Województwa Pomorskiego

2
Zastępca Dyrektora Departamentu
Koordynacji i Wdrażania
Programów Regionalnych

2010.2011r.

Dyrektor Departamentu
Koordynacji i Wdrażania
Programów Regionalnych

7110

